

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 99.488 van 4 oktober 2001
in de zaak A. 68.725/VII-13.930.**

In zake : de n.v. EXPEDITIEBEDRIJF Wim BOSMAN,
die woonplaats kiest bij
advocaat G. CAMBRÉ,
kantoor houdende te ANTWERPEN-BERCHEM,
Grote Steenweg 408/4E

tegen :

de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid,
die woonplaats kiest bij
advocaten B. CAMBIER en L. CAMBIER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Jean-Baptiste Meunierstraat 22.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. EXPEDITIEBEDRIJF Wim BOSMAN op 29 april 1996 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 29 februari 1996 van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid waarbij aan de verzoekende partij wordt meegedeeld dat niet kan worden ingegaan op haar verzoek tot kwijtschelding van aangerekende bijdrageopslagen en intresten met toepassing van artikel 55, § 3, 1°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de beschikking van 25 maart 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 16 juli 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 september 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. CAMBRÉ, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. SMOUT die, loco advocaten B. en L. CAMBIER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak

Overwegende dat de belangrijkste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 23 januari 1995 wordt de verzoekende partij gedagvaard door de verwerende partij om te verschijnen voor de arbeidsrechtbank te Antwerpen in betaling van de som van 1.196.610 fr. uit hoofde van bijdragen, bijdrageopslagen en intresten voor de tweede, derde en vierde kwartalen van 1993.

1.2 Bij dagvaarding van 13 november 1995 wordt de verzoekende partij opnieuw gedagvaard door de verwerende partij om te verschijnen voor de arbeidsrechtbank te Antwerpen in betaling van de som van 813.406 fr. uit hoofde van bijdragen, bijdrageopslagen en intresten voor het vierde kwartaal van 1992 en het eerste kwartaal van 1993.

1.3. Op 4 december 1995 vraagt de verzoekende partij "in toepassing van artikel 55, § 3, 1° van het KB van 28.11.69", de "kwijtschelding van aangerekende bijdrageopslagen en intresten". Zij staft haar verzoek met attesten

uitgaande van het sociaal secretariaat, briefwisseling met de administratie van de B.T.W. en betalingsbewijzen van de tegoeden die door de B.T.W. werden uitbetaald.

1.4. Op 29 februari 1996 richt de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid aan de verzoekende partij volgend schrijven :

“...Wij melden u goede ontvangst van uw in rand vermeld schrijven, alsook de bijgevoegde documenten.

Deze laatste verschaffen echter onvoldoende bijkomende informatie omtrent de toestand van de B.T.W.-rekening-courant op 31.10.1992, 30.4.1993 en 31.1.1994, zodat niet kan worden ingegaan op uw verzoek tot kwijtschelding van aangerekende bijdrageopslagen in toepassing van artikel 55, § 3, 1° van het koninklijk besluit van 28 november 1969.

Hoewel ons kopies werden overgemaakt van de postrekeninguittreksels die aantonen dat de N.V. op 24.10.1994 diverse bedragen terugbetaald kreeg vanwege de B.T.W.-administratie, is het nog steeds niet bewezen dat er op 31.10.1992, 30.4.1993 en 31.1.1994 een vaste en eisbare vordering d.w.z. een 'terug te geven' vordering bestond van de N.V. op de B.T.W.-administratie...

Tegen de met dit schrijven meegedeelde beslissing kan een beroep tot nietigverklaring worden aangetekend bij de Raad van State...".

Dit is de bestreden beslissing;

2. De ontvankelijkheid van de vordering

2.1.1. Overwegende dat het auditoraatsverslag op basis van artikel 580, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek ambtshalve besluit dat de Raad van State onbevoegd is om kennis te nemen van onderhavig beroep tot nietigverklaring;

2.1.2. Overwegende dat zowel de verzoekende als de verwerende partij in hun laatste memorie stellen dat de Raad van State in deze bevoegd is;

Overwegende dat de verwerende partij in dit verband aanvoert dat de verzoekende partij geen subjectief recht op de gevraagde ontheffing kan doen gelden; dat zij er op wijst dat zij blijkens de toepasselijke wetsbepaling beschikt over een discretionaire bevoegdheid om de vermindering van de bijdrageopslagen al dan niet toe te staan;

2.2.1. Overwegende dat de artikelen 55, § 2 en 55, § 3, 1°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders bepalen :

"§ 2 Wanneer de werkgever het bewijs levert dat de niet-betaling van de bijdragen binnen de reglementaire termijnen aan uitzonderlijke omstandigheden is toe te schrijven, kan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid het bedrag van de bijdrageopslagen en/of de vaste vergoeding bedoeld in artikel 54bis met ten hoogste 50 pct. en het bedrag van de nog verschuldigde verwijlintresten met ten hoogste 25 pct. verminderen. Dit kan hij nochtans enkel nadat de werkgever alle vervallen sociale zekerheidsbijdragen heeft betaald.

§ 3 De vermindering van het bedrag van de bijdrageopslagen en/of de vaste vergoeding bedoeld in artikel 54bis met 50 pct. kan door de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid op 100 pct. worden gebracht:

1° wanneer de werkgever, ter verantwoording, het bewijs levert dat op het ogenblik dat de schuld eisbaar werd, hij een vaste en eisbare schuldvordering bezat ten opzichte van het Rijk, een provincie of provinciale openbare instelling, een gemeente, een vereniging van gemeenten, een gemeentelijke of intercommunale openbare instelling of een instelling van openbaar nut beoogd bij artikel 1 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut of een maatschappij beoogd bij artikel 24 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit nr. 88 van 11 november 1967";

2.2.2. Overwegende dat artikel 580, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt :

“De arbeidsrechtbank neemt kennis :

1° van geschillen betreffende de verplichtingen van de werkgevers en van de personen die met hen hoofdelijk aansprakelijk zijn gesteld voor de betaling van de bijdragen opgelegd door de wetgeving inzake sociale zekerheid, gezinsbijslag, werkloosheid, verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, rust- en overlevingspensioen, jaarlijkse vakantie, bestaanszekerheid, sluiting van ondernemingen, en door de verordeningen waarbij sociale voordelen aan de werknemers en leerlingen worden toegekend;"

2.2.3. Overwegende dat de beslissing tot kwijtschelding van nog verschuldigde verwijlintresten op aangerekende bijdrageopslagen blijkens de duidelijke tekst van artikel 55, § 2, en de kwijtschelding van aangerekende bijdrageopslagen blijkens de duidelijke tekst van artikel 55, § 3, 1°, van het voormelde koninklijk besluit van 28 november 1969 kaderen in een discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de Rijksdienst; dat het voorliggend geding dan ook niet kan beschouwd worden als betrekking hebbend op een “verplichting” als bedoeld in artikel 580, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek; dat het wel betrekking heeft op een eenzijdige en uitvoerbare rechtshandeling verricht door een administratieve overheid en bijgevolg op een administratieve rechtshandeling als bedoeld in artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

2.4.4. Overwegende dat het auditorsverslag is beperkt tot de vaststelling van de onbevoegdheid van de Raad van State; dat er dienvolgens grond is om een aanvullend onderzoek van de zaak te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door de Auditeur-generaal aangewezen lid van het Auditoraat wordt belast met het aanvullend onderzoek van de zaak.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier oktober tweeduizend en een, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.